

ЗАБЪЛЪЖКА 1. Въ установление-то на Господнѣхъ-тѣ вечерѣхъ нѣмаше прѣвнось, нито нафора, нито литургія, нито смѣшеніе-то на хлѣбъ и вино въ една чашъ и причащаваніе на народъ-тѣ съ лъжичкѣхъ. Прѣвнось ся притурри въ седмий-тѣ вѣкъ, и нафора около сѣщо-то врѣме. Всичка-та литургія на Христа види ся да бѣше само двѣ молитвы, — възблагодареніе-то на хлѣбъ-тѣ и на вино-то. (Срав. Мат. 26; 26: 1 Кор. 11; 24 съ Лук. 9; 16 и Іоан. 6; 11). Апостолъ Павелъ писа първо-то си посланіе къмъ Коринтяны-тѣ по много отъ двадесетъ години подиръ установление-то на тайнъ-тѣ вечерѣхъ; но той заръча варденіе-то ѝ сѣщо както напрѣдъ Спаситель-тѣ ни ѣ заръчалъ. Не стига ли намъ да ся причащавамы както Христосъ и Апостоли-тѣ ѣ наредихъ? Тайна-та вечеря не бѣше установена за да ся прѣвнося и да ѝ ся кланямы като на жертвѣхъ; но за споменъ. Христосъ не каза: Това правѣте за прощеніе на грѣхове-тѣ; но това правѣте за *мое ВЪСПОМИНАНІЕ.*

ЗАБЪЛЪЖКА 2. За да ся приготвямы за причащеніе Св. Писаніе не заръча исповѣданіе на духовникъ, нито длъгы посты, нито да не ядемъ прѣди да ся причастимъ (Христосъ самъ установи тайнъ-тѣ вечерѣхъ подиръ вечеряніе-то. — Мат. 26; 26: Марк. 14; 22: 1 Кор. 11; 25); но само заръча да *испытывамы себе си.* “Заради това да *испытыва всякой человекъ себе си, и така да яде отъ тоя хлѣбъ и да пие отъ тѣзи чашъ*” (1 Кор. 11; 28). Трѣбува да обърнемъ око-то на умъ-тѣ си вѣтрѣ въ себе